

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

SZERKEZTŐI SZÁLLÁS:

belső magyarutca 408 szám alatt.

Megjelen a lap hetenként négyszer a. m. vasárnap, Keddén, Csütörtökön és Szombaton.
Ara évnagyre 3 ft. o. 6. dírdetési ár: négyhados hirtet először 7 kr, másodszor 6 kr, harmadszor 5 kr. o. 6. minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj. Előfizetés a hirdetés a kiadó-hivatalnál kezeltetik.

KIADÓ-HIVATAL:

Középutca, STEIN J. könyvkereskedése.

Előfizetési felhívás!

Hivatkozva lapunk nov. 28-diki számában közzétett külön mellékletben is szétküldött programunkra, tisztelettel kérjük lapunk t. cz. olvasóit előfizetéseik megtételére. A czimborítékok és kiadás czélszerű elrendezése s főleg azon körülmény tekintetéből, mely szerint a hírlapi bélyeg miatt a megrendelt számon felüli példányokat nyomtatnunk sok nehézséggel jár, siető megrendeléseket kérünk.

Előfizetési ár:

Egészévre 12 frt.

Félévre jan.—július 1-ig 6 „

Évnagyre jan.—apr. 1-ig 3 „ a. é.

Az előfizetéseket bérmentve lapunk kiadó-hivatalához (Stein János b. középutcai könyvkereskedése) kérjük beküldeni.

A „KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY” kiadó-hivatala.

Kolozsvár, dec. 16-án 1861.

A Trentügyre vonatkozó hírek közti minden ellenmondás dacára, újabb tudósítások alapos reményt nyújtanak, hogy Európa békéje ez oldalról nem lesz megháborítva.

Az egyesült államokban csilapodik a hangulat. Legalább azon szájhősökkel szemben, kik az eddigi tudósítások szerint, a kormányra is nyomást gyakoroltak, egy higgadtabb párt kezdi hallatni szavát, mely egy különben is nagyon kérdéses elvért nem akarna egy második háborút akasztani az egy által is eléggé igénybe vett unió nyakába. E párt nagyobb részét igaz, a rendszerint mindenütt békeszerető kereskedők teszik, kik bizonyára éppen nem kicsinyelhetik egy Európa felőli ostromzár roppant hátrányu következményeit a kereskedelemre; de nem állanak elszigetelve. A „Times” amerikai levelezője biztosan állítja, hogy a washingtoni legnevezetesebb jogtudósok azon nézetben vannak, mikép a délállami biztosok elfogatása, a tudva levő körülmények között, nem igazolható; habár, jegyzi meg levelező, nézetüket még eddig csak egyes személyekkel tudtadják s nem mernek nyilvánosan síkra szállani. Más hírek szerint a congressusban, sőt magában a kormány kebelében is vannak, kik az érintett nézetet osztják. S e mérsékelt hangulat érvényre jutása annyival inkább remélhető, mert a napi sajtó terén is képviselve van, midőn a „Tribune” és „World” című lapok azon lehetőséget fejtegetik, hogy Mason és Slidell urak kiadhatók, ha a Wilkes parancsnok tettének törvénytensége el fogna ismertetni.

Másfelől egy hamburgi újság tudósítása szerint az Új-Yorkban lakó angolok a „Trent” hajó kapitányát kárhoztatják s aláírást indítottak, hogy a begyűlendő pénzzel pert indítsanak ellene, mint a ki az ügyökhöznek sürgőnyeikkel együtti felvétele által tudva sértette meg az angol semlegességet.

Míg az oceanon túlról ily hangok jönnek, a brit sajtó is szelidebb hurokat penget. A „Times”, „Daily News”, „Economist” mindnyájan ohajtásukat nyilvánítják az összesejtűkös kikerülésére. Egyedül a „Morning Post” harcziassabb, mely a háboru kiütésének esetére, a külön szövethetett államok azonali elismerésével, sőt velük kötendő szövetséggel is fenyegetőzik.

Úgy látszik, hogy ez ügy fejlődésére is, mint általában minden diplomaiai műtettelre nagy befolyást gyakorol a Tuillériák kabinetje. Igaz ugyan, hogy egy távirati sürgöny szerint a „Daily News” hathatósan ellenzi háboru esetére a francia segély igénybevételét, mi szerinte csak veszélyesebbé tenné a szakadást; igaz, hogy a kölni lap párisi levelezője úgy hallja, hogy Franciaország ajánlkozott már közbenjáróul, de Anglia kitérőleg felelt; a „Times” pedig éppen másnak, hír szerint a belga királynak szánta e diszes szerepet: azonban aligha mindezek nem olyan „nólo acerbam sumere”-féle tartozkodások. A párisi lapokból a tetszik ki, hogy a francia közvélemény egyáltalában nem viseltetik rokonszenvel a rabszolga-kereskedő déli államok iránt; sőt a kik vagy egy ezt gyanítató szót ejtettek is el, siet-

nek azt helyreigazítani. A „Patrie” mentegetőzik, hogy ő, midőn azon nézetét nyilvánítja, hogy ha Anglia elismeri a déli államokat, Franciaországnak is ugyanazt kell tenni, nem szólalt fel a rabszolgás ügye mellett, s e vádat határozottan visszautasítja. Thouvenelről terjedt azon hír, mintha a nevezett államférfi az északamerikai eljárást, mint népjogellenest kárhoztatta volna, hivatalosan alaptalannak nyilvánítja. És a misztintén jelentékeny körülmény: midőn a „Moniteur” Davis elnök izenetét közölte, azon helyet, hol Davis az északalkali kibékülést lehetlennek nyilvánítja, s az állítólag elkövetett erőszakoskodásokat hasonlókval fenyegetőzik viszsatorlani, a „Moniteur” egyszerűen kihagyta. Mindezek odamutatnak, hogy a francziák császára nem igen fogna e kérdésben oly állást venni, mely az egyesült államoknak ellenére lenne. Egyébiánt a Washingtonba küldött angol sürgönyre legjobb esetben is csak dec. 28—30-ra jöhet meg a válasz, s addig még elég ideje van a lapoknak combinatiokra, az államférfiaknak expediensek kigondolására.

Specifice európai események közül a porosz választások eredménye vonja magára a közfigyelmet. A szabadelvűek nagy többségben vannak; a junkerpárt alig számít 10—12 tagot. A király, mint állítják, nagyon le volna e miatt hangolva; mert a szabadelvűek jelszava Németország egysége; ő Felsége pedig, legalább még most, kimélni akarná Németország fejedelmét.

Pár nap előtt az olasz királyságból hírek igen kedvezőleg hangzottak a rablók elleni expeditiók sikerére nézve; mit főleg azon segédkezésnek tulajdonítottak, hogy az egyházterületi határszáron örködő francziák az odamenekülő rablókot elfogták és lefegyverezték. Mind hiában! Egy Rómából dec. 9-ről szóló tudósításban olvassuk: „A francziák által Alatrian elfogott s a pápai kormányoknak átadott rablók újból rendes utlevezellekkel ellátva átküldettek a határokon. Öt spanyol tiszt küldetett a bandák feletti parancsnoklásra. Új partraszállásokat szerveznek Apuliába. A reactio megkísértendi, a Basilicatanban levő olasz sergek bekerítését. II. Ferencz reményli, hogy január első napjaiban átvetheti az expeditio felletti főparancsnokságot.”

Lapszemle.

— A „M. Ország” kolozsvári levelezője folytatja érdekes statisztikai tanulmányait. Miután első cikkében kimutatta, hogy Erdély területéből 730,000 székely és magyarra s 10,000 örményre kétharmadrész, 1,100,000 románra s 200,000 szársra pedig összesen csak egyharmadrész esik: áttér a politikai jelentőség, közjóllét és közmívelődés egyéb tényezőire s ekkép fűzi tovább okoskodását:

„Nemcsak a földterület birtoka határozza meg valamely nemzet politikai állását s az általa lakott államra gyakorolt befolyását.

Minden életrevaló nagyobb nemzetnek, mely megalapított hazával bír s az európai népesalád tanácsában némi nyomattal dicsekedhetik, határozott, kimutatható multja s jelene van.

Ha azon erdélyi nép, melyet ma románoknak nevezünk, a 890-ik év előtt Erdély uralkodó nemzete s nem az innen visszavonult rómaiak és bolgárok gyarmatosai lett volna, ha e földön valaha valódi tényezőként élt és működött volna, kétségtelen bizonyítványai itt ma is feltalálhatók lennének, mert nincs példa rá, hogy ily nemzetek életének, működésének legalább némi nyomai fenn ne maradtak, hogy az egyszer kellően bevett emlékek végkép eltöröltni századok dúlása képes lett volna.

Ilyen a nemzetek multját illusztráló emlékek, például: a régi várak vagy ezek omladéka, emlékoszlopok, temetők, templomok, kolostorok sat. Mutassanak csak egy oláh váromot Erdélyben, csak egy régi templomot, melyről akár csak a rege azt mesélne, hogy az valaha a románoké lett volna. Avagy volt-e valaha, vagy van-e jelenleg egyetlen román kolostor egész Erdélyben, milyenek Oláhországban s Moldovában vannak? Itt egy apáca zárdán kívül 37 kolostor létezik, de a tudományosság ezen régi menedékei, bölcsői egytől egyig római katolikusok s magyarok, élő tanúságán annak, hogy a magyar nemzet ezen országrészt nemcsak meghódította, hanem keresztényen is ő tette.

Azonban a nemzetek politikai befolyását főleg az általános mívelődés azon foka határozza meg, melyet magoknak századokon át kivitak, a civilizatio azon örökösletti monumentumai, miket akár a szellemi, akár az anyagi fejlődés terén: a tudomány, vallás, művészet, kereskedés, ipar és gazdaság sat. körében jelenleg fölmutatni tudnak; ide értve még azon társadalmi míveltséget is, melyet a nemzet

tagjai, egyénei magokéva tettek s annak segélyével a mivel világhban föllépni képesek.

Idő tartoznak például: a fő- és más nemesség, melynek politikai kiváltságit megcsináltak ugyan, de jogai s fejlettségénél fogva őt megillető sulya nem; továbbá a culturának középpontokul szolgáló virágzó városok s ezekben egy erős polgári, kereskedői és iparos osztály; végre a gyárak s a mívelődést terjesztő tan- és más tudományos intézetek.

Hogy Erdély mindezekre nézve is kiválóan magyar, s hogy e részben csak a szászokkal osztózik, a románok pedig nagyon is hátra vannak, megítélhetni az idetartozó statisztikai adatokból.

A főnemesség, névszerint 52 mágnás nemzetség, kizárólag magyar, a nemesség legnagyobb része ismét az, vannak ugyan román nemese is, de a magyarokhoz képest kevés számmal. Ezek nagyrészt a fejletlenebb s szegényebb osztályhoz tartoznak. A polgárság székely, magyar, szász, örmény s más vegyes nemzetiségű, román oly kevés van, hogy a többi közt egészen elenyészik.

Van továbbá 11 királyi, 3 nemes, 13 úgynevezett taxás és 50 mezőváros, melyekből egy sem román. Laknak ezekben kisebb számban románok is, de mindenütt alárendelt minőségben: mint majorosok s eselédék; mesterember, kereskedő kevés. A Brassóban és Nagy-Szebenben levő kereskedők nem románok, hanem görögök, kik az erdélyi románok két vallásától eltérő, görög szertartáshoz tartoznak. Alig egy néhány inkább faluszerű mezőváros van, hol nagyobbacska számban léteznek románok, pl. Hátszeg, míg a sajátképi városok, mind vagy magyarok, vagy szászok; maga Balásfalva — Sulucz érsek székhelye — mely inkább falu, mint város — sem mondható egészen románnak. A más g. e. püspök Szamosújvártól egy tiszta örmény magyar városban, a g. n. e. püspök pedig N-Szebenben a szászok fővárosában lakik.

Ezen arány áll a tanintézetekre nézve is: 47 főtanodából — melyből 28, tehát felénél több magyar, csak kettő román — a többi 17 szász. A magasb polgári tanintézetek közül 6 magyar, 1 szász, román egy sem. Ugyanis, a magyaroknak és pedig a) rom. katolikusoknak van 1 lyceumjuk Kolozsvárt, jogi, orvos-sebész és bölcsészeti tanfolyamokkal, egy papnövelde K-fejérvárt, továbbá 10 gymnasiumjuk ugyanannyi normális iskolával; b) a helvét hitűeknek: 5 kollegiumjuk N-Enyeden, Kolozsvárt, M-Vásárhelyt, Sz-Udvárbelyt és Zilahon; a négy elsőben mindezt jogi, hittani s bölcsészeti osztályokkal és 2 gymnasiumjuk Szászvároson s Sepsi-Sz-Györgyön; c) az unitáriusoknak egy kollegiumjuk bölcsészeti és hittani osztályokkal, s két gymnasiumjuk Tordán és Sz-Keresztúron. A szászoknak van egy jogacademájuk N-Szebenben, mely egyébiránt jelenleg a kolozsvári rom. kath. lyceumnak rom. katolikusok által tett jótékony alapítványaiból tartatik fenn; továbbá 5 gymnasiumjuk N-Szebenben, Brassóban, Segesvárt, Medgyesen és Beszterezén. Van továbbá e két nemzetnek, t. i. a magyaroknak és szászoknak, több alsóbb rendű tanintézetek; ezek trivial, real és kereskedelmi iskolák s leányneveldek.

Mindezek ellenében van a két görög szertartáson levő románoknak mindössze két papnöveldejük, Balásfalván s N-Szebenben és két gymnasiumjuk Balásfalván és Brassóban; továbbá van még egy pár alsóbbrendű trivialis iskolák p. o. Orláton és Naszodon. A román ifjak a magasb tudományokban kiképezést magyar és szász intézetekben nyerik és nyertek nem egyszer éppen magyar alapítványok segélyével.

Erdélyi muzeum-egylet.

Hivatalos jelentés a novemberi köz- és a decemberi választmányi ülésről.

Mintán az idei közgyűlése az elnöki megnyitó beszéd és a tisztviselők jelentései a lapok útján már közzé vannak téve, továbbá a választmány részéről tett indítványokra kelt határozatok is már közölve vannak, a hivatalos jelenléte legfőbb arra szorítkozik, hogy a határozatokat röviden ismételve, az egyesek indítványai által előidézett határozatokkal és az igazgató választmányának a közgyűlés után tartott első rendes ülésében, szerdán december 4-én, a közgyűlési határozatok foganatosítására tett intézkedései előadásával a közönség eleibe jutott tudósításokat kiegészítse.

Legelőbb tehát ezennel ismételve közhírré tétetik, hogy a közgyűlés jegyzőkönyvi IX-dik határozata értelmében az ezental az egyleti évkönyvben megjelenendő értekezések szerzői, munkái minden nyomtatott íve után 15 öft tiszteletdíjt fognak kapni. Az igazgató választmány e tiszteletdíj megszabásakor jól érzette, hogy e tiszteletdíj csekély, azonban azon szempontból, hogy keletkező intézetnek nem annyira az a czélja, hogy a tudománykedvelőket kielégítőleg jutalmazza tudományos munkásságokért, mint inkább az, hogy a tudományos törekvések néki átengedett részért az illetőknek a ráfordított időért némi kártérítést nyújtson, e díjmegszabást annyival is inkább elégségesnek tartá, mivel az évkönyvben megjelenő értekezések ugy is rendesen kisebb terjedelműek, és nem tekinthetők a szerzők főfoglalatossága eredményeinek.

Az érem- és régiségért átköltöztetésére és a kéziratár a muzeum helyiségeibe szállítására vonatkozó kapcsolatos határozatok foganatosítása az igazgató választmány útján a

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

eltiltetése sem lesz akadály abban, hogy a lap továbbra is megjelenjen, és így semmi oka nem leendő a közönségnek, részvétét megvonni e méltán kedvelt humanistáknak láptól.

— Az „Autogr. Kor.“ szerint dr. Hein még nem tette le a miniszteri esküt s kinevezetése valószínűleg csak a ház elnapolása után fog közzététetni; mivel eddigelő még nincs elhatározva, hogy a ház új elnöke kinevezetési fog-e, vagy a ház által választatni.

— A birod. tanács alsóházának pénteki ülésében a sajtótörvény hátralevő szakaszai a választmány javaslata szerint elfogadtattak.

— A herceg primás ő eminenciáját e hó 13. vagy 14-re Pestre várta.

— Pesten az úgynevezett urak és ifjúság báljai, ottani lapok szerint, a jövő farságon elmaradnak.

— A „Sürgöny“ bécsi levelezője írja, hogy Bécsben közelebbről egy népes főúriak kávéházba éjféltől hat legény pontpott be s megrobanták a marquent, hogy pénzt elrabolják. Ez lármát üt s a segítségére ment emberek egyike panasza beszéli, hogy tőle is éppen csak egy óra-negyed előtt három tárcáját rabolták el. A hat jó madár közül három ellírt, hármat elfogtak. Ezt az esetet azért tartja lev. érdekesnek, mert ha például Pesten ennél sokkal kesélyebb tolvajcsíny adta elő magát, collégáink túl a Lajthán már mindjárt anarchiát, az alkotmányos hatóságok tehetetlenségét, s kitudja minő rendszabályok szükségességét emlegették.

— A „P. N.“ úgy hallja, hogy gr. Pálffy Mór ő elcsohaj női küldöttségét készült felmenni a „Fekete Leves“ elfogott szerkesztőjének szabadon bocsátását kérendő. Bús Vitéz e hó 11-e óta a budavári helyőrségi fogdában tartatik.

— Bécsi lapok szerint hirtelen jár egy oly értelmi javaslatnak, mely szerint az 1862-diki adókat többé nem fogják katonai végrehajtás útján behajtani, s e rendkívüli szabály csak az 1861-i hátralekötök alkalmaztatnak.

— Keletindiai angol szolgálatban levő orvostudor Duka Tivadar hazánkban a „P. L.“ szerint egy igen nagybecsű küldeménye érkezett a pesti nemzeti múzeum számára. 11 különféle emlős-állat, köztük egy fiatal orangután, egy himtigris, sakál stb. 170 madár; 150 különféle tengeri és édes vízi hal; 114 fajta s 523 példányból álló csigagyűjtemény. E küldeményt gyarapítására járultak az „Asiatic Society“ című társulat az orangután, szarvorrú madárral, medvével és a halgyűjteménnyel, bizonyos William Theobald nevű ur a csigagyűjtemény nagyobb részével.

— A „Fekete Leves“ kiadó-tulajdonosa jelentik, hogy lapjuk a szerkesztő fogsági ideje alatt is rendesen minden akadály nélkül megjelenend. A lefoglalt év két számot utólagosan pótolni fogják.

— Hollós L. Kornéliának tisztelői körében, mellet a nemzeti színpadtól, hol a közönség osztatlan tetszésével találkozott mindig, bucsut venne, a „Nefelejts“ szerkesztője egy photograph album átnyújtását indítványozta, mely jelesebb szerepeinek jelmez-alakjain kívül, az öt először szerződött Ráday gr. arczképével együtt, pályatársainak, eredeti daljáték-szerzőinknek s néhány kitünőbb művészetbarátainak teljes arcképgyűjteményét foglalná magában. Operai tagtársai szintén jelmezekben lesznek ábrázolva, mégpedig azon előkelőbb szerepek szerint, melyekben a művészével együtt működtek. E pompás album, melyben „Hunyadi László“, „Bánk Bán“, „Dinorah“, „Alvajáró“, „Ilka“ stb. operák érdekes alakjai a legszebb művészi galériát képezendik, a művésznek átnyújtandó díszpéldányon kívül többszörözött kiadásban is kapható lesz, s az eladandó példányok jövedelme a pest-budai hangszergyestletnél egy zenedai alapítványra szenteltetik, mely örök időkre, a míg a magyar művészet virágzik, Hollós Kornélia-alapítványt nevet viselend. Az aláírási ivenknek a ki fognak adni.

— Ő felsége velencei útjának alkalmából az Olmützben bebehéz volt olaszok szabadon bocsátattak.

— Csillag Rózát a triestiek 3000 ft értékű ék szerrel ajándékozták meg. Az „Öst. D. P.“ haragszik a triestiekre, hogy e nagybecsű ajándékkal nem annyira a művészt, mint a magyar hőlyet akarták kitüntetni.

— III. Napoleon császár nagyszámú fázánt vásároltatott össze herceg Liechtenstein csehországi jószágain. Ezeket aztán Franciaországba szállítják, hogy alkalmilag fázán-vadászatot rendezzenek velők. Egy fázán ára, szállításon kívül 5 ft 70 kr.

— Egy porosz lap írja, hogy a porosz király ő felsége megkoronáztatása előtt felkérte, hogy az igen tág üregű koronát, kibélelés és fejéhez alkalmazás végett próbálna fel. De bár mennyire kérték, nem volt a kísérletre rábírható. „Vegyének, mondá, mértékét sípkám- vagy sisakomról, de korona ne érintse fejemet, míg azt Isten oltára előtt át nem veszem.

— A „Két huszár“ című pesti kávéház tulajdonosa egy napi jövedelmét ajánlotta fel a budai népszínház javára. Eljén!

— Az „Id. T.“-nak írják Bécsből, hogy gr. Forgách főkanzellár betegsége miatt a folyó hó 12-ki miniszteri értekezletet Rainer főherceg elnöklötte alatt, a m. udv. kanzellárján (Bécsi lapok szerint a kanzellár betegsége körül) tartották meg.

— A pesti kir. főgymnázium tanárai magyar tanári együletet alakítanak, melynek főszékhelye a magyar irodalom előmozdítása s a szűkölködő tanárok segélyezése. Az alapszabályok már fel vannak terjesztve a nm. helytartósághoz s azok megerősítése után nem mulasztandja el az egylet valamennyi magyar tanári testületet csatlakozásra felhívni.

— Zágrábról e hó 14-én az ottani kereskedői testületnek egy küldöttsége indult Bécsbe az udvari kanzellárt idvözölő, s egy főkö leszámítóló intetést zágrábbani felállításért kérelmezni.

— A köhögés és tüdővész ellen a „Sürgöny“ következő egyszerű gyógyszerét közli. Egy tizenhárom éves leánya már oly foku tüdővészben volt, hogy Fritz tanár már kimondta reá a haláltételeket. A leánya csak árnyék volt már, s beszédje inkább egy lúd sígéséhez hasonlított. Elbörták mindenfelé, zöldbe, melegebb égél alá, de nem használt semmit. Végre valaki a következő egyszerű gyógy-

szert ajánlotta neki: Két meszely barnasört egy új fazékban a pulmonaria officinalis, gyógyszerházban kapható növény lehabított leveleivel, miből egy garasára elég, továbbá úgynevezett fehér mézzel és egy maroknyi buzakorpával egész feléig le kell főni hagyni, s midőn kihűlt, egy finom vászonn kendőn leszűrni és itveggé töltöni. A beteg annyiszor ivott belőle, a hányaszor tetszett és meggyógyult. Édes anyja azóta már nem egy tídővészesen segített e szerrel.

— **Magyarítás.** Lapunk szombati számában a Kriza János és Nagy Lajos urak részéről tett előfizetési jelentésből kimaradt a munka czime; mely is most, mint az általuk jelesen szerkesztett „Keresztényen magvető“ második füzeté.

POLITIKAI HIREK.

Bécsben igen rossz néven vették, hogy Poroszország a suttorinai ügyben oly annyira előtérbe lépett; a miniszteri „Stern Ztg.“ úgy látszik, helyre akarja tűzni a dolgot, s Bécsből ezeket iratja magának: „A portávai szerződés nemcsak hogy Auszriának katonai útakat biztosítanak az ő határára dőlő török vidékeken; hanem még magát Törökországot is korlátozzák az erősségek, útegek s katonai hadtestek felállításában az említett vidéken, sőt még török kereskedelmi hajónak se szabad a török part azon részeiben kikötni az ott állomásozó osztrák csapatok parancsnokának engedélye nélkül. Igen természetes tehát, ha Auszria oly helyen, hol engedelme nélkül még egy ártatlan élelmi kiszállásnak se szabad kikötni, katonai készületeket nem tűr, melyek adandó alkalommal saját működéseit akadályozhatnák, vagy éppen valamely idegen inváziót elősegíthetnének. A mit aztán törvényes kormányoknak se engednek meg, azt annál kevésbé fogják tűrni holmi „főlkölő bandák“ részéről. Egyenes, szabatos útja a dolognak persze az lett volna, hogy szőlítassék fel a török kormány, a törvényellenesen felállított batteriák eltávolítására; de a mostani körülmények közt, melyek miatt a török kormánynak lehetetlen ily követelésnek eleget tenni, a követelés csak Törökország gyengeségének annyira szolgált volna. Múltanteljes kimélet volt ennél fogva Auszria részéről, hogy ezen követeléssel nem élt, sőt még kimélet volt a főlkölőkre nézve is, hogy határidő engedtetett útegeik eltávolítására. Miután ez elmaradt, nem volt más mit tennie Auszriának, mint magának intézni el a dolgot.

— A suttorinai ügyet illetőleg Szt.-Pétervárról írják a „Schl. Ztg.“-nak, hogy az osztrák kormány az itteni azon tudósított a hercegovinai felkelők ellen tett lépéseiről, s az itteni osztrák követtség a külügyi miniszterium hivatalos közlönyében ki is adta a sürgönyöket, melyek a suttorinai expedíció szerencsés és minden vér nélküli kimenetelét tudatták. A dolog — ugymond — itt épp olyannak tekinthetik, a minő az valóságban t. i. oly közbejött eseménynek, melynek további következményei nincsenek és valóban az Auszria iránt itt jelenleg uralgó barátságos gondolkodás-módot tekintve, feltűnik, hogy az itteni lapok, melyek különben a külpolitika hasonló ügyeiben éppen nem tartzkodók, ez uttal teljes hallgatással mellőzték az ügyet.

— Turinből írják, hogy Türr tábornok megújította elbocsátatása iránti kérését, miután első kérelmére csak rendelkezési állapotba helyeztetett. Türr a királyi palotába hivatott, s a király személyesen lépett közbe a tábornok és a miniszter közti félreértés kiegyenlítése végett, a minnek alkalmasint kedvező eredménye lesz.

— A „Kln. Ztg.“ írja: Valószínű, hogy b. Hübler külön küldetéssel ment Rómába, s hogy ez a concordatúra vonatkozik, melyre nézve a végmeg egyezés mind szükségesebbé válik. Nagyon kíváncsiak a bécsiek, minő állást fog a miniszterium a vallási kibocsátvány irányában venni, miután sokszoros ügyekezete mellett se sikerült azt félredobtatnia. Az összes birodalmi tanács elé kerülése azonban mind kétségesebbé válik, miután valószínű, hogy a költségvetési bizottmány kinevezése után maga a birodalmi tanács 2 hónapra elnapolatik. A pápai udvar és orosz kormány közti alkudozásról hírlík, hogy a petrávári udvar nem kitérő, hanem egyenes választ kapott aziránt, hogy a pápa a cázár ismert kívánságának megfelelni nem fog. Erre a cázár kijelentette, hogy ezentel egész szigorral járand el a cath. pap-ság ellen és semmi kiméletet nem tanúsít. Azon hir, hogy a Pruthoz orosz hadsereg közeledik, valótlán. Dalmatiába még mindig mennek a hadcsapatok.

— Turin, dec. 11. A kamra tegnapi ülésében de Cesare a francia szövetséget, valamint Ricasoli politikáját védelmezi. Célzást tesz a római állam deficitje s reméli, hogy ez utóbbi a növekedő pénzügyi nehézségek következtében végre elfogadandja Ricasoli ajánlatát. D'Ondes kárhóztatja a helytartóság elölését, mire a kormány nem volt fölbátalmazva. A miniszterek önkényes eljárása azt bizonyítja, hogy az alkotmány nem jó. Hevesen kikel a francia rendszernél a közigazgatásba behozatala ellen. Cordova miniszter a kormány rendszabályait igazolja D'Ondes vádjai ellen, s kijelenti, hogy nagyszerű gazdasági reformra van szükség, mely a jelen tárgyalások által csak késleltetettik. Micelli azt válaszolja, hogy a jelen kabinet az ország szerencsétlenségének valódi oka; a kormány hamis irányt követ; még a többség által indítványozott napirendek is azt tanúsítják, hogy a kormány politikája senkit sem elégít ki, s hogy ha ez utóbbi úgy folytatja, Olaszország tönkre jut. Beszédét azon fölszólítással végzi, hogy a miniszterek oly egyéneknek engedjék át állomásaikat, kik az ország bízalmát bírják. San Donato kijelenti, hogy nem ajándékozhatja meg bizalmával a kormányt. A kamra el 5 napirendet terjesztett, melyek mindnyájan a márcz. 27-ki kamrai határozat alapján, a miniszteriumot arra szólítják föl, hogy a fegyverkezést siettesse, minden előintézkedést megtegyen arra nézve, hogy Róma Olaszország fővárosává tessenék, a beligazítást javítsa s Nápolyban a nyugalmat állítsa helyre.

— Turin, dec. 12. A kamra tegnapi ülésében, a római s nápolyi kérdés fölött, 232 szavazattal 79 ellen, napirendre tértek át. A kamrának márcz. 27-ki szavazata, mely Rómát Olaszország fővárosává kívánja, újlag megerősítették, ki s a kormány irányában azon bizalom

fejeztetik, hogy az sietve létesítendő a nemzeti fegyverkezést; végül különböző belügyi javítások ajánlottak.

— A „Saturday Review“ Poroszországról vezérezik. A válaszlatok, ugymond, oly nagy mértékben a szabadelvű párt részére ütöttek ki, hogy a királyi kénytelen lesz, vagy mellőzni az alkotmányt, vagy pedig szabadelvűekből alkotni miniszteriumot. A szabadelvűek jelszava pedig Németország egysége. A király ezt ellenzi, mert kimélni akarja Németország fejedelmét. Másik, még nagyobb gyöngéje azonban, hogy szerelmes a hadseregbe — s ezen gyöngéjére alapítják most a szabadelvűek tervüket, hogy a királyt a német egység számára megnyerjék. A nagy sereg sok pénzbe kerül, sok pénz nagy adóból kerül, nagy adó zugolódást szül; a szabadelvűek tehát a sereg leszállítását akarják sürgetni, a mire a király bizonyosan rá nem áll. De — kérdi a „Saturday Review“ — hátha a király mégis rá talál állani a sereg leszállítására? Akkor az egész terv dugába dül. Végül rosálja a „Saturday Review“, hogy Vincke nem akarta magát megválasztatni, s hosszasan értekezik a német politikai értelmiségről.

— Omer pasa a portához következő sürgönyt intézett: „Mosztár, nov. 20. Seregünk az egész hét folytában nagy diésőseget aratott. A Piva ellen tervezett megtámadásról értesülvén, haderőnket Dervis-Bey-Kulénél készen tartottuk. Szerdán 8 zászlójai támadá meg a 8000 főnyi ellenséget. — 4 1/2 órai harc után ez utóbbi futásnak eredt, s katonák által „éljen a szultán!“ kiáltásokkal üldöztetvén, a főlkölők 300 holtat s számos fegyvereket hagytak a csatatéren. A másik győzelem Kolaszinnál kivatott ki. A főlkölőkkel egyesített montenegróiak rablás-vágyból támadták meg a nevezett tartományt, melynek vitézségükről híres lakosai, a császári csapatok által támogatva, a szélszört rablakt megtagadták, s miután 120 embert megöltek, — a többieket rendetlen futásra kényszerítették. Végre a harmadik győzelem 1000 főlkölő fölött, a siumai zárdánál kivatott ki.“

— Ama tiltakozás szövege, melyet a piemonti követ, Cerrutti herceg a porta külügyminiszteré Mehemed-Dzsamil-beyhez intézett — még csak most jutott nyilvánosságra s így hangzik:

„Konstantinápoly, sept. 24. Excellentiád! Éppen most értesültem a „Journ. de Constantinople“-ból arról, hogy f. hó 22-én Goltz gróf porosz követnél oly gyűlés tartatott, melyben a Dunafejedelemségre vonatkozó javaslatoknak némely módosításairól volt szó. Mivel én arra nem hívtam meg, sietek önnel közölni, hogy a párisi szerződés szerint e tekintetben, az összes garantáló hatalmasságok képviselőinek összejövetele nélkül semmi változtatást se lehet tenni. Mivel következőleg senkit sem lehet kizárni egy oly hivatalos értekezletből, melyben ezen fontos kérdésnek kell tárgyalatnia — kénytelen érzem magamat, ön előtt kijelenteni, míg kormányom számára teljes cselekvési szabadságot tartok fenn, hogy én személyesen törvénytellenek s érvénytelenek tekintek minden oly határozatot, mely a párisi szerződést aláírt hatalmasságok bármelyik képviselőjének távollétében s közreműködése nélkül hozhatnák. Nem kételkedvén róla, hogy exciád is hasonló szempontból fogadja föl a kérdést, — remélem, hogy jövőre a garantáló hatalmasságok képviselőinek egyike sem fog kizárni ama gyűlésekből, melyek a Dunafejedelemségek ügyére vonatkoznak tartathatnának. Fogadja ön sth. Cerrutti M.“

— Bright tiszteletre dec. 4-én Rochdaleban lakoma tartatott, melyen 250 személy jelent meg. Ott az elnök által Cobden levele olvastatott fel, melyben ez Angliának Amerikához viszonyai jelen állapotáról nyilatkozik. Mason és Slidel elfogatását illetőleg Cobden azt tanácsolja, hogy a végleges ítélettel mindaddig várakozni kell, míg tudva nincs, vajjon az amerikai kormány a „San Jacinto“ parancsnokát felhatalmazza-e a tudva levő lépésre, s ha igen, mily okokkal igazolja alattvalójának e tettét.

— Tübben azon véleményben vannak, hogy ha Anglia jogászai tekintélyei véleményüket kimondék, akkor a kérdés már befejezve van, s így Angliának nem marad egyéb teendője, mint az ítéletet erőszakkal is végrehajtani. E vitakérdésnek azonban nem a brit, hanem a népjög által kell eldöntetnie, s ha Lincoln elnök kormányja Wilkes kapitány eljárásáért a felelősséget magára vállalja, akkor ez jogászai érvei alaposágára nézve azon figyelmet igényelheti, milyen az angol koronajogtudósok ítéletére nézve követeltetik. Egyszóval Cobden-fegyverek segélyével nem hiszi e kérdés kielégítő megoldását. — Ezután a tengeri-jog alapos átvizsgálat sürgöti s azon hitét nyilváníttja, hogy az amerikai ügyekben minden beavatkozás Franciaország és Anglia részéről, ha az netalán a déli államok függetlenségének elismerése által eszközöltetnék, a bajt csak növelné, s a vitát még hosszabbra nyújtáná. A déli részekben könnyen rabszolgaháború támadhatna, mely lehetőleg a gyapottenyésztés megsemmisítésével végződhetnék. Bright is ejtett egy pár szót a merikáról. Az elválas okál a rabszolgakérdést állítja s tagaja, hogy az a védvám-jegyzék miatt különbözött volna el magát. Hiszen a nyugati államok szintén úgy szenvednek ez árjegyzék alatt mint a déliek s még sem szakadtak el. A mi Anglia állását illeti, annak semlegesnek kell maradnia Olaszország irányában. Anglia semleges maradt, de nem rokonszenvében, mert ha nem is küldött hajókat és katonákat oda, de mégis rokonszenve által sokkal járult a szabad olasz királyság alapításához. Ugyanezen szívélves rokonszenvet Anglia éppen nem tanúsít az északi egyesült államok irányában, s Russel lord Newcastleban tartott beszédében az egész ügyet hibásan állítá elő, midőn azt mondá, hogy az éjszak az uralomért, a dél pedig a függetlenségért küzd. Lincoln hivatalba lépte óta a „Times“ egyetlen egy becsületes, illedelmes s barátságos érzelmi cikket nem hozott Amerikáról. Az unio fennmaradása valódi áldás, s éppen nem lehet rossz neven venni az éjszaknak, hogy a déli részeket erősen megtartani iparkodik. A két biztos elfogatását politikátlannak s károsnak tartja; s valószínűleg ki fog tűnni, hogy az amerikai kormány erre felhatalmazást nem adott, s ez esetben dús elégtelt nyújtand. Nyugodt s hidegvérűnek kell lenni, nehogy oly háborúba elegyedjünk, mint ez előtt Oroszországgal.

— A következő közlemények azt látszanak tanúsítani, miszerint a kormány az Amerikávali háború esetére előintézkedéseket tesz. Nevezetesen Chabamba rendelet küldött, hogy „Pylades”, „Rattlesnake” és „Galatea” hadi gőzösök rögtön felszereltesse. Ugyanakkor „Severn”, „Rosario” és „Barrossa” csavargőzösök tengeri szállása parancsoltatott meg. Az „Orpheus” az amerikai vizekre induland s előlegesen fegyvert s hadiszereket szállítand Canadába.

Ujabbak. A bélyegkérdést illetőleg megjelent a kir. curiahoz intézett kir. leirat. Ebben ki van mondva, hogy „a bélyeg- és illetéktörvény, az ideiglenes törvénykezési szabályokban foglalt határozatoknak fentartása mellett, Magyarországon jövőben is teljesen kötelező erejű s úgy a felek beadványait illetőleg, mint a bíróságok kiadványaira és a rájuk ruházott kötelezettségekre nézve mellőzhetlen szabályul és sinormértékül szolgál.

— A „Sürgöny” szerint a felségsértési perbe fogott Királyi Pál, Pestváros volt főjegyzője, már említett kérelme folytán, ő Felsége által megkegyelmeztetett.

— A birod. tanács felső házában dec. 14-i ülésében a levéltitok és az egyéni szabadság védelmére vonatkozó törvényjavaslatok tárgyalván, azok a bizottmányi javaslata nyomán elfogadtattak. Gr. Thun Leo által tett azon indítvány, hogy az egyéni szabadság oltalmára vonatkozó törvényjavaslat utasíttassék még egyszer a bizottmányhoz, elvetetett.

— Rajacsics pátriárka e hó 13-án meghalt.

— Nápolyból sürgönyzik folyó hó 11-ről, hogy Torre del Greco a Vezuv kitörései által veszélyeztetve van. Az előtti éjjel folyvást ismétlődtek a rázkódások. A szakadások már örvényeknek látszanak. A házak egyre omlanak össze, s miután a talap inog, lehetlen azokat támogatni. A vas- és országúti közlekedés megszakasztott. Állítják, hogy a tenger 50 metrenyire visszahúzódott.

— London dec. 14. A királyné férjének egészségi állapota rosszabbá lett. A walesi herceg ma éjjel Windsorba utazott.

— A „Moniteur” dec. 14-i száma megezőfolyja azon híreket, melyek a Scott tábornok elutazása előtti közbenjárásai ajánlatokról szólnak.

— E hó 10-én bizonyos számú, többnyire szegényebb sorsu ember, érkezett Angliába kik 4—5 év előtt Amerikába vándoroltak s Új-York- és Bostonban mint szatócsok letelepedtek. Viszszatérésük okán azon bántalmazásokat adják, melyeket a Trent-ügy keletkezése óta az ingerült alsóbb néposztálytól szenvedni kénytelenek. Mondják, hogy Angliávali háború esetére, több angol család készül elhagyni Amerikát.

— Az angol-amerikai vizsályt tárgyzó újabb tudósítások nincsenek, kivéve a francia „Presse”-nek egy f. hó 1-ről távsürgönyét, mely szerint Washingtonban a nép ellenállást kíván.

T. és felelős szerkesztő DOZSA DÁNIEL.

H I R D E T É S E K.

HIVATALOS.

(402)
5197 Sz. 1861

Hirdetmény.

Folyó hó 15-étől kezdve a Kolozsvár és Nagy-Várad-közi mátha posta-kocsik délelőtti 11 órakor fognak Kolozsvárról elindítani. — A mi is ezennel közhirrét tétetik. N-Szeben december 7-én 1861. Az erdélyi cs. k. postaigazgatóságtól.

(401)
154 Sz. 1861.

Csőd hirdetés.

Sz. kir. Szamosujvár-városa Tanácsa ezennel közhirrét teszi, miként vagyonbukott helyi kereskedő Osztián Gergely minden fekvő és felkelhető javaira a csődöt hivatalból elrendelven, egyelőre tömeg gondnoknak helybéli kereskedő és egyik hitelező Bányai Miklóst, pervédlőnek ügyvéd Török Pétert nevezte ki.

Ennek folytán a lehető kielégítés, vagy csőd elfogadásra nézt a tárgyalási hatánap, jövő 1862-ik évi Január 31-én délelőtti 10 órára tűztetik ki, melyre minden hitelező, ki a megbukottnak tömege ellen bármi szín alatt követelést formálhatna, okadatolt követelését maga, vagy megbízottja által annyivalnikább jelentse be, mivel ezen határidőn túl kérése többé el nem fogadtatik. s e tömegellen formálható követeléssel teljesleg kizáratik. —

Sz. kir. Szamosujvár-városa Tanácsának december 4-én 1861-ben tartott üléséből.

NEM HIVATALOS.

(404)
M-Örkén 350 szekér széna eladó. Értekezni lehet külső farkasutczában 181. szám alatt.

(403)
Vonatközve a Kolozsvári-Közlöny hasábjain megjelent hirdetéseinkre, van szerencsénk jelenteni a n. é. közönségnek, hogy mi azon hirdetményekben említett **Berlini Lámpa és Salon photogen kereskedésünket saját cégünk alá vettük át.**

Miután feladatunkul tűztük ki, ezen vállalatunknak a lehető legnagyobb kiterjedést eszközölni, oda fogunk folytonosan működni, hogy arra legnagyobb gondot fordítsunk, hogy ezáltal minden igénynek minden időben pontosan eleget tehesünk.

Lámpáink első szállítmányának gyors elkészése, valamint szagnélküli Salon-photogenünk közkedvessége, melye város utcái világítása mellett minden elsőrendű helyiségekben u. m. az uri, polgári és ipar egyet, színház, redoute, a kereskedések legnagyobb része, valamenyi kávéházakban és a n. é. közönség több házaiban használtatik, eredményteljes üzletet enged remélünk. — S már is oda utasít, nevezetesen vidéki vevőinknek tisztelettel jelentsük: miszerint az oly szíves készséggel beküldött megrendeléseiket, lámpáink 2-ik szállítmányának megérkezéig, körülbelül 14 napig nem teljesíthetjük, s szolgáltatunkat egyelőre csak is az olaj-lámpáknak photogen használatra átalakítása tekintetében ajánlhatjuk, s hogy az arra szükséges készlettel még mind kellően ellátva vagyunk.

Együttal bátorkodunk a n. é. közönséget figyelmeztetni: hogy az általunk tisztított salon photogen a mi fűszer és liszt kereskedésünkben saját pecsétünkkel ellátott 1 és 2 fontos palackokban, valamint lámpa-raktárunkban kapható, mivel bebizonyult, hogy ezen gyártmányunk a piacon vegyítve áruhatott.

Kolozsvárt december-hó 15-én 1861.

POPINI és HUTFLESZ.

(392)

Egy szó a szülékhez!

Alólírott kötelességének tartja a t. szülékét értesíteni a felől, miszerint az általa feltalált s közhasználatra bocsátott programjához mellékelt több hiteles eismervénnyel igazolt biztos hatású **giliszta-csokoládéját** bővebb észlelései után a kisdé gyermekeknek s igt a korosabbaknak is nem csak giliszta-kór kifejlődésével, de annak jó eleve való megakadályozása tekintetéből a legjobb egészségben lenni látszóknak is legalább minden két hónapban beadni ajánlja, mert elég példa bizonyítja, hogy az egyéniségeknek a giliszta-táktól megisztulása után is a giliszta-táktól újra fejleni látszanak.

Már pedig nemcsak többet tisztulnak meg a gyermekek a giliszta-tól, vagy annak nyálkás fészkitől, az mind annyiszor a test a giliszta, vagy ennek fészke által el nem emésztett tápot kapja, mely is mindenkor a legjobb egészségbeni létét mozdítja elő.

Egyszersmind találmányáról való kezeskedési szempontból indulva, kijelenseni kötelességében áll, hogy a mennyiben értesére esett, miként találmányát több más helyeken utanozgatják s ezt az emberiség által siker nélkül használtatják, annál fogva csak azon giliszta-csokoládé ismertessenek el a t. közönség által tulajdonának, a melyekkel a közönség használatára leendő kiszolgáltatásával a t. Bizományosai által tulajdon programjai is átadotnak kiknek névsorai az említett programjaiban rendre elősorolva vannak.

Króczér Ágoston, gyógyszerész Tokajban.

A t. Bizományosok sorozata Erdélyben:

Brassóban: Fabik Ede gyógyszer. Déván: Buchler A. Dézsén: Krémer Samu. Ertébet-városban: Szenkovits Z. és L. Gyergyó Sz. Miklóson: Fröhlich gyógyszerész. Hátszegben: Mátyé Béla gyógyszer. Kolozsvárt: Schütz Károly. K-Fejérvárt: Sándor Rudolf gyógyszerész. Károlyvárosban: Benich József gyógyszer. Szászsebesben: Weisztrül Adolf. Maros-Vásárhelyt: Bundats Alajos gyógyszer. Nagy-Enyeden: Bisztritsány Sándor. Sz. Udvarhelyt: Betzási Manó. Szilágy-Somlyón: Végh Mihály, Ruszka és társa. Seps-Sz. Györgyön: Vitélyos Béla. Segesvárt: Misselbacher fia és Teutsch. Szebenben: Zóhrer Ferenc. Vajda-Hunyadon: Marschal Károly gyógyszer.

Székely Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj Napoca.

(399)

Elveszett tárgyak.

Folyó évi december 8-ikán M. Toháttól Ludasig az országuton elveszett: egy hamuszín hárszszal varrott Szakk, melyben a következő tárgyak voltak:

1) Kétsor jőféle gyöngy, mely közé 12 kis régi boglár volt fűzve; a sor végén egy nagy filigrain munkájú holyagos boglár, nagyocsa jőféle gyönggyel.

2) Egy kis loupe, két ezüst gyűszű.

3) Kétszál vékonydróba fűzve 38 brilliánt, külön-külön befoglalva.

4) Egy drb. 100 frtos bankjegy. Egy kettős császári arany, egy fél souveraindor, egy kozor arany, 15 vagy 17 drb. régiféle ezüst-húszas, ezüst 6 krosok, kettős pees-é nyomó, szem-üvegek s egyéb apróságok.

5) Több levél sirományok; a levelek egyike a frauendorfi újság szerkesztőjének Fürstnel Eugen-nek volt czimezve, benne 10 forint.

Ezeket kívül voltak még benne: több apróságok.

Mindazok, kik a fenn nevezett tárgyakra akár együttesen, akár külön-külön ráakadnak; vagy azokról valami értesítést tudnának adni: Szívesen kéretnek tudósításaikat ide Kolozsvárra belső közép-utca 524-ik szám, Báro Bánffy Dánielnek intézni, hol illő jutalomban fognak részesítettini

(32) | 17/12 1861. |

(16-16)

Valodi
MOLL SEIDLICZ PORA,

mely a párisi műkiállítás arany-érmét nyert.

Középponti raktára a „Gólyahoz” czimzett gyógyszer-tár Bécsben, és egyedül az alább megnevezett raktárakban kapható.

Figyelmeztetés. Miután tapasztaltam, hogy az ugynevezett Seidlitz-por használati utmutatásokkal áruhaték, melyek szóról szóra az enyim szerint utanozva, a közönség csalódására, még saját névalírásomat is viselik, s ily módon azok külsőjokról itéle saját gyártmányaimmal könnyen fel-érlehetők lévén, bátor vagyok azért ezen hamisítások ellenébe óvásul mindenkit azon megjegyzéssel figyelmeztetni, miszerint az ilyen-mű szerekek megkülönböztetése végett, minden általam készített skatulya Seidlitz-por saját óvó bélyegemmel van ellátva, s minden egyes por-adagot magába foglaló fehér papíron ezen esmértő-jegy „Moll Seidlitz-pora” (Moll's Seidlitz-Pulver) viznyomáson látható.

Ara egy bépecsételt eredeti skatulyának 1 ft 25 kr. o. é.

Használati utasítással minden nyelven.

E porok számtalan, rendkívüli esetben bebizonyult gyógyhatásuknál fogva minden eddig elő ismert házi gyógyszerek közt bizonyára a legelső helyre méltandók. A császári nagy birodalom minden részéből hozzánk beküldött több ezernyi halálart részletes biz. nyitványul szolgál, hogy azok rögzött dugulás, emésztetlenség és gyomorégés, továbbá görcsök, vesebetegség, idegbaj, szívdobogás, ideges főfájás, vértorlódás, köszvény-szerű tagfájdalom, s végül hysteria, hypochondria, tartós hányási inger stb. eseteiben a legjobb eredményel használtattak, s a legártalmasabb győgyeredményt vitvák ki Ezen, már nagy csomaggá nőtt levelezés számtalan bizonyítványait tartalmazza azon szenvedőknek, a kik gyakran, miután az allopathiai és vizgyógymódot hasztalan használták, ezen egyszerű házi szerhez folyamodtak és egészségüket egyszerre és állandóan visszanyerték. Ezen elismerési iratokban a nép majd minden osztálya u. m. tanítók, kereskedők, kézművesek, mű-észek, mezei gazdák, tanárok, hivatalnokok, katonák, sőt gyógyszerészek és orvosok is, valamint több oly mindkét nemből való egyének képviselvék, a kiknél azelőtt a leghiresebb gyógyforrások a legkisebb könnyebbülést se idézték elő és a kik csupán a valódi Seidlitz-Porok rendszeres használata által lettek tökéletesen egészségesek.

Valódi minőségben kapható csupán csak

Kolozsvárt: RITTER Tr. özv. gyógyszer. Továbbá Beszterczén: Szongot György. Sz.-Agóthán: Knall K. gyógyszerész. Déván: Buchler A. Brassóban: Jekelius F. Nagy-Szebenben: Müller gyógyszerész M.-Vásárhelyt: Bucher M. Burdacs J. N.-Bányán: Haracek. Nagy-Károlyban: Schöberl. N.-Váradon: Jánky Antal. Segesvárt: Misselbacher. Szilágy-Somlyón: Orawetz A. Vajda-Hunyadon: Marschal. Zilahon: Harmath S. F.

A fentebbieknél megrendelhető továbbá a:

Dorsch-halmájolaj.

Lobry és Portontól, Utrecht, Németalföld.

Eredeti flakókban, használati utasítással

2 ft 10 kr és 1 ft 5 kr o. é.

Az egyetlen fajta, a mely mindig betöltés alkalmával Müller tanár által vegykémleti vizsgálat alá vétetik, s őlom tokczával bedugaszolt üvegekben küldetik szét, melyeken a Lobry és Porton ház firmája van.

A Dorsch-halmájolaj Európa minden orvosi tekintélye által mell és tüdő-betegség, görvény (Scrophula), angolkorság (Rhachitis), rheumatismus és köszvény, rögzött bőrkütség, szemgyulladás, idegbetegség stb. ellen mint kitűnő gyógyszer elismert eredményel rendeltvényeztetett.

PYRETHRIN-SZÁJVIZ

a fogak és foghús tisztán és épen tartására. Egy eredeti üveg ára 1 ft 5 kr o. é.

A Pyrethrin-szájviz tisztán növényi anyagokból áll, s számos kísérlet és tapasztalat által igazolt minden tulajdonokat egyesít magában, minél fogva az ép fogak és foghús minden külső és belső káros befolyás ellen véde, épen tartatnak, sőt az e részeken honos betegségeket legyőzi és a kórányagot tökéletesen elülvítja,